



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Athanasius cum Alexandriam per Hierosolymam proficisceretur, à
Maximo in communionem receptus, episcoporum Synodum coegit, quae,
ea quae Nicaeae decreta erant, confirmavit. Cap. XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

tatem obtineant, quam prius habuerunt: istudq; mandatum nostrum obseruari volumus: Vt Athanasio episcopo ecclesie sue restituto, omnes clerici qui cum illo communicant, eandem, quam ceteri clerici, habeant immunitatem: eaque perfruentes, Vitam laici transigant.

Quod Athanasius cum Alexandriam per Hierosolymam proficisceretur, a Maximo in communionem receptus, episcoporum Synodum coegit, quae, ea quae Nicæa decreta erant, confirmauit.

CAP. XIX.

Hisce epistolis confusus episcopus Athanasius, per Syriam iter faciens, in Palaestinam proficiscitur. Ac Hierosolymam aduentans, vbi Episcopo Maximo cum ea, quae in concilio Sardicensi decreta erant, tum quo modo Imperator Constantius illorum episcoporum decisioni consensisset, perspicue significauerat, efficit, vt concilium episcoporum ibi etiam conuocaretur. Nam Maximus, abiecta omni cunctatione, quosdam episcopos e Syria & Palaestina accersit. Conuentu autem coacto, Athanasio & communionem defert, & dignitatem tribuit. Illud etiam concilium Alexandrinis, & omnibus Aegypti & Lybiae episcopis, ea, quae erant de Athanasio decisa & statutaq; perscribit. Qua de causa omnes, qui in Athanasium odium conceperant, vehementer contra Maximum vociferabantur, quod antea Athanasium suo suffragio abdicauerat, denuo autem poenitentia adductus, quasi non recte fecisset, illi iam erat suffragatus, & communionem dignitatemq; simul detulerat. Quae cum Ursacius & Valens, qui antea permagno desiderio erga Arij dogma exarserat, intellexissent, priore suo studio ab se ipsis condemnato, Romam veniunt: poenitentiae libello episcopo Iulio tradito, consubstantiali assentiunt: ac literis ad Athanasium missis, de cetero cum illo se comunicaturos fatentur. Ad hunc modum igitur Ursacius & Valens rebus Athanasii tam prosperè cadentibus deuicti, Consubstantiali, vti dixi, assensu sunt. Athanasius autem per Pelusium recta Alexandria iter capit: & in singulis ciuitatibus, ad quas aduectabat, docuit: hortatusq; est, vt Arianos deuitarent, eosq; amplexarentur,

SOCRATIS HISTORIAE

qui fidem confiteretur Consubstantialis. In quibusdam ecclesiis ministros etiam creat. Atque ista origo erat alterius illi obiectæ criminationis, quod in alienis ecclesiis ministros ordinauerat. Verum de iis, quæ id temporis Athanasio acciderant, ista hæctenus.

*De Magnentio & Berranione tyrannis, & cede
Constantis. C. A. P. X X.*

INterea Reip. statum non leuis exiguisve tumultus occupauit: de quo, quæ summatim percurrenda duximus, complectar breui. Constantino, qui Constantinopolim condiderat, morte extincto, tres eius filij (sicut in primo libro commemoratum est) in imperium succedunt. Ex quorum numero Constantinum, qui à patre nomen accepit, vnum fuisse, vnaque regnasse intelligendum est. Quem, vbi ad exitum tempus regnauerat, milites interfecerunt. Atque vt Constantius eum trucidare non iusserat, sic eadem certè nõ vetuit. Quod autem ille Constantinus iunior, dum in fines Imperij fratris sui irruptionem faceret, dumq; ipse cum militibus manum confingeret, interemptus sit, sæpius iam ante dictum est. Post cuius interitum, bellum à Persis contra Romanos est excitatum: in quo Constantius nihil feliciter prosperève gessit. Nam noctu prelio circiter terminos inter Romanorum & Persarum imperium interiectos, commisso, Persarum copiarum tum videbantur ad tempus superiores fuisse. Eodem tempore res Christianorum neutiquam erant pacatæ & tranquillæ, sed propter Athanasium, & verbum Consubstantialiale, acris fuit in ecclesiis dimicatio. Quibus ad hunc modum constitutis, Magnentius in partibus versus occidentem tyrannus exoritur: hic Constantem partium ad occidentem spectantium imperatorem, iam tum in Gallia commorantem, per insidias è medio sustulit. Qua re gesta, Bellum intestinum grauissimum concitatur. Magnentius tyrannus tota Italia potitur: Affricam & Lybiam suo imperio subiicit: ipsam Galliam occupat. Porro autem Sirmij vrbs Illyrij alter tyrannus à militibus excitatur, cui nomen erat Britannio. Quinetiam Romæ similiter tumultus cietur. Nam Nepotianus, sororis Constantij filius gladiatorum manu stipatus imperium affectat. Hunc Magnentij duces